

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor istrški.

(IV seja dne 3. decembra 1885.)

Vsprejmejo se v 3. čitanju zakoni skleneni v III. seji.

Pri proračunu za zemljiško-odvezni zaklad govori dr. Laginja obširno v smislu kakor lani in kaže na velikanske krivice, ki se gode onim, koji so vse, ali večji del plačali. Naposled stavi ta le posredovalni predlog:

Nalaga se deželnemu odboru, da precej dogovor prične s cesarsko vlado, da bi se premenila pogodba priložena zakonu od 28. marcija 1875. na temelji teh le načel:

1. Državni erar prevzame naj nase dolg privatnih ljudij v Istri, kateri izvira iz odkupa desetine, in ki znaša koncem 1883 vkup 560.041 gld. 5 kr. in naj terja ta dolg ob enem z državnimi davki več let tako, da dobi 4 po sto obresti in 2 po sto da ostajata na odplačanje glavnice.

2. Posebni deželni dolg poplača naj se z dokladami na dir. davke v jednakej meri za vso deželo.

3. Da se povrne državi dolg brez obrestij v znesku 416.000 gld in 90.000 gld. posojila, dobljena pozneje, kakor je bila navedena pogodba sklenena, predpiše naj se v posameznih davk. okrajih taka doklada, ki bode odgovarjala vkupnemu privatnemu dolgu, ki obstoji v posameznih okrajih, kajti spominana posojila so bila vzeta samo zato, ker privatni dolžniki neso spolnjevali svojih dolžnostij.

Odgovarja mu dež. odbornik dr. Petris, ali jako šepavo: dasi je bil na to pripravljen, kar so dokazovali akti, ki jih je seboj prinesel. Mej njimi tudi izrezek iz necega hrv. listá, iz katerega je očital manjšini, da s tako pisavo ne žali samo dež. zbora in odbora, nego tudi cesarja in ministre (!) ker je naperjena proti zakonu, kateri jecesar sankcioniral vsled nasveta ministrov.

Dr. Laginja na to zatrjuje, da se je mnogo trudil in stvar temeljito proučil, a da bi potreba bila, da tako store tudi gospodje iz večine, koji s svojimi ugovori dokazujejo, da je ne umejo. Na očitaje D. Petrisa ni odgovarjal, menda se mu ni vredno zdelo. Le večini je zagotovil, da bi jej mnogo razjasnil, ako se dež. zbor presnuje v plenarno konferenco, v javnej seji tega neče storiti.

Dež. glavar dr. Vidulič se odločno zavaruje proti temu in opomni dr. Laginji, da je z imuniteto zavarovan in naj javno govori, na kar mu dr. Laginja odvrne, da je to njemu dobro znano, a da neče za druge jemati kostanja iz žrjavice.

Dr. Petris zopet govori, a ni mu dano dr. Laginjeve trditve ni najmanje ovreči, ko se je še dr. Campitelli jednako dr. Petrisu izrekel proti predlogu, sklenila se je debata.

Zdaj se je stvar nepričakovano obrnila. "Oglašil se je dež. glav. namestnik — vodja večine — dr. Amoroso in pričel z nova debato ter v jako mirnem govoru izjavil naposled, da bode glasoval za 1. točko predloga!

Dr. Campitelli, ki je prej podpiral dra. Petrisa proti predlogu, sklada se zdaj z g. dr. Amorosom.

Dr. Laginja terja, da se za vse tri točke vkup glasuje, češ, reče obrnen proti dr. Amorosu, naj bo ali vse božje ali vse vražje.

Dež. glavar omenja dru. Laginji, da more od svojega predloga odstopiti, ako neče, da je predsedniku prosto, dati ga na glasovanje, kakor se mu primerneje zdi. Počakal je trenotek, a videč, da dr. Laginja molči (— ker je koristno za deželo, ako se tudi samo 1. točka vsprejme —), da v smi-

slu dra. Amorosa najprej 1. točko na glasovanje, katera se vsprejme z veliko večino. Za njo glasujeta i dr. Campitelli, a dr. Laginja ne ustane!

2. in 3. točka ostaneta v manjšini. Za njo glasujeta poleg slovanskih poslancev tudi Ivančič i dr. Bolmarčič.

Rešijo se še nekateri računski sklepi in šolski proračun za 1886. brez debate.

O zadnjem je referiral Spinčič.

Deželni zbor kranjski.

(III. seja dne 2. decembra 1885.)

(Dalje.)

Potem utemeljuje poslanec kanonik Klun svoj v našem listu že priobčeni predlog zaradi prena-redbe §§ 13 in 15 deželnega volilnega reda. Predlagatelj pravi, da je hotel rešiti častno besedo, katero je zastavil pri ministerstvu na Dunaji.

Ker dolgo ni bilo najvišjega potrjenja po kranjskem deželnem zboru sklenene volilne reforme, vprašala sta predlagatelj in poslanec dr. Vošnjak, zakaj se to ne zgodi, ministra Taaffeja in slednji njima je rekel, naj ideta k sekcijskemu načelniku, baronu Kubin-u, on njima bode razložil, zakaj se volilna reforma še ni potrdila. Povedal je dotični referent, da je to zgolj zaradi tega, ker sta §§ 13 in 15 s svojimi določili naravnost nasprotna volilnemu redu za državni zbor in da take omejitve volilne pravice, kakor jo je sklenil kranjski deželni zbor in takega nasprotstva obeh volilnih redov mej seboj vlada ne more priporočati.

Dr. Vošnjak in predlagatelj sta izjavila, da se je dotična določba vsprejela najbolj na priporočilo deželne vlade kranjske. Priporočala sta, naj se postava vender le potrdi. Sekcijski načelnik baron Kubin je to obljubil, ako se baje zavežeta, da deželno volilno postavo spravita, kakor hitro je mogoče, v deželnem zboru v soglasje z volilno postavo za državni zbor. To se je obljubilo in to je uzrok, da je predlagatelj staval predlog v zadnji seji.

Predlagatelj potem jako obširno opisuje, kako so se sestavili pri zadnji državno-zborski volitvi imeniki volilcev po c. kr. okrajnih glavarstvih ter slednje zaradi nerednostij, nepravilnostij in nejednakostij ostro graja. Tako na pr. so smeli voliti v državni zbor po nekaterih okrajih učitelji, v družih pa ne. V državni zbor volili so tedaj ljudje, kateri nima niti pravice, voliti v občinski zastop. Isto tako je bilo z mestom in trgov v jedno občino zvezanimi vasmi, še hujše pa je bila nepravilnost pri uštevanju davka. Predlagatelj potem osvetljuje jako obširno, kako se imajo pravilno sestavljati volilni imeniki za državni zbor in tudi za deželni zbor, kako je ravnati s petakarji. Nekateri okrajni glavarji so po mislih predlagatelja morda vedoma pri sestavi imenikov nepravilno ravnali. Tudi deželna vlada je mnogo zakrivila, da istih ni poučila ali njim ukazala, kako je ravnati pri sestavi volilnih listin. Konečno predlagatelj priporoča, naj se pri sestavi volilnih imenikov gleda na to, da se bodo uradniki strogo ravnali po postavnih določbah in da se bode po vseh okrajih jednako ravnalo. Tem načinom bode mogoče, da potihnejo pritožbe, katere so se čule v zadnjem času od vseh strani, in da se zopet povrne zaupanje do vladnih organov. Konečno predlaga, naj se njegov predlog izroči upravnem odseku. (Konec prih.)

Podružnica sv. Cirila in Metoda.

Iz raznih krajev nam dohajajo poročila, kako različno postopajo, c. kr. državna oblastva pri re-

ševanju prošenj, s katerimi se naznanjajo osnove podružnic sv. Cirila in Metoda.

V jedni deželi c. kr. deželna vlada ni hotela vsprejeti dotične vloge, ampak jo vrnila prošnjikom nazaj s tem, da naj jo vodstvo glavne družbe predloži neposredno vis. c. kr. ministerstvu notranjih zadev. V nekaterih drugih deželah c. kr. deželne vlade vsprejemajo take prošnje; vendar pa je podoba, da različno z njimi postopajo. Jedne jih namreč predlagajo ministerstvu v rešitev; druge jih rešujejo same. Pa tudi tukaj je razloček. Jedna deželna vlada odbila je prošnjo s tem, da so podružnična pravila pomanjkljiva, ker v njih ni določbe, kako se vsprejemajo udje. Tukaj je po naši misli vlada pregledala, da se podružnična pravila zključijo na ona glavne družbe in da pravila glavne družbe dopolnjujejo, kar v podružničnih manka.

V drugi deželi zopet je pa ministerstvo, kateremu je deželna vlada prošnjo predložila, to prošnjo zavrnilo zavoljo tega, ker zraven petih izvodov podružničnih pravil ni bilo priloženo tudi pet izvodov pravil glavne družbe, na katera se podružnična sklicujejo. Potem takem je ministerstvo te misli, da so podružnična pravila zadostna, ker jih dopolnjujejo ona glavne družbe. Samo to se nam zdi odveč, da ministerstvo zahteva zopet pet izvodov pravil glavne družbe, katera so mu bila že tako predložena, ko se je naznanila glavna družba in katera se torej nahajajo že na tistih mestih, kamor se ima teh petero izvodov razdeliti.

Pravila, po katerih so osnovane krajne skupine nemškega „Schulvereina“, neki so ravno take, kakor naših podružnic; pa ni čuti, da bi Nemci imeli take sitnosti.

Od osnovnega odbora družbe sv. Cirila in Metoda zahteva se od več strani, naj izda navod, kako napravljati podružnice. To mu bo pa pač težko, dokler vlad jo med samimi c. kr. oblastimi tako različne misli. Zato moramo pač še malo potrpeti, da se te misli očistijo in zlasti, da visoko c. kr. ministerstvo jedenkrat dá odločni odgovor, kateri se v kratkem pričakuje.

Mej tem pa naj naši rodoljubi le skrbno pripravljajo podružnice; že najdemo pot, kako se bodo najmanjšimi okoliščinami in stroški uživetvarjale.

Gibanje žrebljarjev v Železnikih.

29. novembra uročila je deputacija treh kovačev gg. fužinarjem sledečo prošnjo:

Blagorodni gospodje fužinarji!

Žalostno, a istinito je — kar bodo gotovo tudi gg. fužinarji pripoznali, — da je stanje tu mej nami, tukajšnjimi žrebljarji, silno slabo, žalostno. Tare nas uboštvo, pomanjkanje, kateremu sledi kot naravna posledica zaostajanje v razvitji telesa in duha. Slabotno telo in blede obrazi govore glasno, da smo oni del prebivalstva, kateremu žuga neizogibljivo pogin, ako se ne predručajo razmere, se nam ne zboljša stanje.

Tudi v duševnem razvitji smo zaostali, v nravnem oziru bi bilo marsikaj želeči — pripoznamo. Ime „kovač“ — in to smo mi — bilo je in je še zaničljivo, pomeni toliko, kakor demoralizovanega, spridenega, ničvrednega človeka. Nečemo tajiti, da so nekateri to s svojim nelepim obnašanjem in nepravim ravnanjem zakrivil, — kar pa obsojamo, kakor so tudi naši pošteni predniki obsojali. A kje je krivda, kje so prvotni uzroki, da nas ločijo, tako rekoč kakor „kitajski zid“ od družih občanov, — da smo, kakor zavrženi „Paria“, zaničevani.

Mnogi so uzroki naših slabih razmer, a poglavitna in najbolj očitna sta gotovo: Ponočno delo in prevelika prostost ter zato nerednost pri delu.

Po natorni postavi in božji zapovedi odločen je dan za delo, a noč v počitek. Po solnčnem zahodu „spava vsa narava“. In Bog je govoril: „Šest dni — ne nočij — delaj.“ Podnevno spanje, ko bi da tudi bilo zadosti, ni v stanu, ker ni naravno, nikdar povrniti telesu onih okrepčalnih močij, kakor ponočno. In kakošen je podnevni počitek, ko biva v jedni sobi po več družin, katere nimajo določene časa za spanje. Jeden družega motijo pri počitku. In koliko ga je? V najboljšem slučaju 4—5 ur na dan. Težavno ponočno delo prenašati mora tudi slabejši, ženski spol, gotovo v veliko kvar družini in občini, ne v prospeh pravosti. Zato so pa tudi v sosednji Kropi in Kamni gorici, kjer si jednako nam s kovanjem služijo kruh, že davnej ponočno delo z dnevnim nadomestili. Zato je v pretečenem letu slavna vlada po državnem zboru ukrenila postavo, ki prepoveduje uporabljati ženske moči pri ponočnem delu.

Delavec je tu popolnem sam sebi prepuščen, uživa preveliko prostost. Kedar in kolikor hoče dela. Mnogo nepotrebnih praznikov imamo vsi skupaj. Koliko si jih napravljajo posamezniki! Ker nikdo na to ne sili, da bi bilo delo enakomerno vsaki dan, dela marsikateri po 14 ur in znabiti še več, a drugo noč mora praznovati zavoljo utrujenosti. Očividno je, da nam ta velika prostost ni v korist, da, mnogokrat je jedini vzrok pomanjkanja.

Na Vas pa, gospodje fužinarji, jedino le na Vas je ležeče, da se odpravijo te nedostatnosti, da se naredi velikanski korak v zboljšanje našega stanja. So mej nami, ki se trdovratno upirajo vsakej preuredbi, ki hočejo pri starem ostati, ki le nepremišljeno upijejo „plača se naj nam zboljša“, pa ne pomislijo, da bi jim bilo pomagano že, ako se odstranijo napominani uzroki. A upamo, da se na neopravičene izgovore gospodje ne bodo ozirali ter odpravili gotovo škodljive in nepostavne razvade. Zato se podpisani zaupljivo obračajo s ponižno prošnjo:

1. Naj se odpravi ponočno delo sploh.
2. Naj se omeji prostost ter upelje red pri kovanju.

V Železnikih 29. novembra 1885.

Sledé podpisi 35 delavcev, 15 kovačev in 20 kovačic.

Jasne in glasne so besede v prošnji. Da gledamo pa podoba v pravi svetlobi, ne bode odveč nekaj opazek. — Razvada ponočnega dela je kaj ukoreninjena — od nje eljenja tu se je menda tako kovalo. Lahko umljivo, da so se za vsaki napredek, recimo novost, tako težko pristopni priprosti ljudje vedno upirali. „Tako bomo kovali, kakor so naši očetje“. Gg. fužinarji imeli so nekaj prevelik strah pred kovači, neso se hoteli trgati z njimi. Vendar je bilo prejšnje čase za vse boljše, za gg. fužinarje in za delavce. Izdelku odprta so bila pota na Laško in Hrvaško posebno. Stroji neso tekmovali s človeško delavnostjo. Dober zaslužek so imeli kovači in lepo življenje. Je koval kdo eno noč, počival je potem lahko dve. Prosim jih je bilo treba, da so prišli za delo, ako so hoteli fužinarji mnogim naročilom ustreči. Vsak je zaklal doma prašička. Cvetiča obrtnika pridobila je našemu selu častno ime „trg“. A ko je bila Lombardija za naše cesarstvo izgubljena, zaprta je bila takoj glavna pot našemu izdelku, ker so bili nastavlili visoko uvoznino. Blago je zastajalo. Prišel se je neugoden čas za vse. Pridobitev Bosne odprla je bila našim žrebljem novo pot. A ustavil se je zopet promet vsled konkurence Angleške, koja ložje stot 50 kr. ceneje uvaža, kakor državljani.

Pa gg. fužinarji so menda, ali bodo storili potrebne korake v obrambo domače obrtnije. Vsled izdelovanja s stroji (mašinski žreblji) padel je naš izdelek zelo, zelo v ceni. Zato je tudi zaslužek mnogo piclejši, kakor poprej. Pa vendar so hoteli živeti kakor prej in nekateri so tudi tako ravnali. Koliko praznikov so si napravljali, ker nimajo nič redu, v škodo sebi in fužinarjem. Sami zabresti morali so v pomanjkanje. Kdor je pa pridno in redno koval, pešati so mu morale moči, ker ne more imeti onega počitka kakor predniki. Škodljivo razvitju je ponočno delo že samo na sebi, kaj pa še le red — boljše nered — katerega so se držali do najnovejšega časa. Nekateri pričenjajo ob 8. uri zvečer drugi ob 11. in delaje potem neprenehoma skoro 10—14 ur. Zvečer ob 5. ali 6. uri — drugi

poznejše — imajo večerjo in potem siti gredo spat za dve ali tri ure. Ob napominani uri gredo v „vijance“, kjer vlečejo in ostre trdo železo do 7. ure neprenehoma. Ob 7. uri imajo še le zajutrek „podmet“, drugi kruh in „heruš“.

Zgodi se pa čestokrat, da zapusti kovač svojo pomočnico, ali jo pa vzame soboj, da si privežeta dušo s pijačo žgano ali ponarejeno, kojoj jim rada pada „mektajnarca“. Kuje pa tu vse, mlado in staro, (ne, staro navadno, ker opeša, dobi pravico, da sme s košem obiskavati sosednje kraje;) moški in ženske skupaj. Tu vidiš pri „ješi“ hitro vzdigovati kladivo mlado ženko, a zraven nje ziblje škripajoče kolo njenega dojenčka. Dopoludne imajo navadno z izdelki opravilo. Opoludne jedo in po jedi se vlečejo k počitku kake dve uri, ako nimajo družega opravila. Tako je. Sodbo si lahko napravi vsakdo sam. Gg. fužinarji so že davno želeli predrugačenja, a ostalo je bilo vse pri željah. Sedaj pa, ko je večina kovačev sama zato, lahko z gotovim veseljem pričakujemo, da bodo želje res postale „meso“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. decembra.

Koroška vlada je zaukazala, da morajo vsi, ki imajo 1500 hektarov gozda, imeti izpitane gozdne oskrbnike. Vlada upa s tem povzdigniti umno gozdno gospodarstvo na Koroškem.

Tirolski poslanci italijanske narodnosti osnovali so jeden poseben klub, ki se imenuje Trentino klub. Dosedaj so Italijani v tirolskem deželnem zboru imeli dva kluba, konservativnega in liberalnega. Glavna naloga Trentinokluba bode potegovati se za narodne pravice Italijanov. Nemški konservativni listi že javkajo, da je konservativizem na Tirolskem oslabil, ker so se konservativni Italijani združili z liberalnimi. Tega pa ne pomislijo, da so baš nemški konservativci sami mnogo krivi, da so italijanski konservativci morali se pridružiti liberalcem, ker so preveč prezirali narodne pravice italijanske narodnosti in se je baš pod sedanjo vlado začela širiti germanizacija po južnem Tirolskem.

V ponedeljek se je v budgetnem odseku **hrvatskega** sabora začela budgetna debata. Ker ni bilo v seji nobenega poslanca od opozicije, ni bilo generalne debate, ampak se je kar začela specialna debata. Predsedniku sabora, ki dosedaj ni dobival nobene posebne plače, se je dovolilo 3000 gld. nagrade na leto. Perovodjam, ki tudi neso plačani, so se povišale dnevnice. — V saboru je opozicija ugovarjala določbi, da bi veliki župani morali prisegati, da se bodo držali skupnih zakonov ogerske krone. Ta določba nasprotuje avtonomiji Hrvatske. Ko se je začelo posvetovanje o urejenju mestnih zastopstev, ugovarjala je opozicija, da bi tudi za mesta veljala oblast velič županov in priporočala, da bi se tudi Reka izrečno omenila v tem zakonu. Ban je ugovarjal vsem nasvetom opozicije, vladni mameluki so mu pritrjevali in vsprejeli vse vladne predloge neizpremenjene.

Vnanje države.

Bolgarija je že odgovorila na **srbske** pogoje za premirje. Naznanila je, da ne vsprejme srbskih pogojev in ostane pri svojih. Ako v 24 urah Srbija ne vsprejme bolgarskih pogojev, bode bolgarska vlada obrnila do velevlasti, katere so silile, da se je ustavilo vojevanje. — „Agence Havas“ pa poroča, da je bolgarska vlada že izročila diplomatskim agentom okrožnico, v kateri poudarja, da Srbi hočejo s svojimi predlogi le zavleči pogajanja o premirju, da se dobro za boj pripravijo. Zategadelj pa Bolgarija baš sedaj na noben način ne odjenja od svojih predlogov. Pri sklepanju miru, bode Bolgarija pokazala veliko zmernost v nadi, da bodo vlasti uvaževale žrtve bolgarskega naroda za ohranjenje reda v Vzhodni Rumeliji in za celokupnost Turčije ter zmage bolgarske vojske proti usiljencu.

Bolgarski ministri predsednik Karavelov vrnil se je iz Niša v Piro. — V Sofijo je nekda prišel visok ruski dostojanstvenik v posebnej misiji. Kadar se govori, prinesel je visok red za kneza.

„Moskovskija Vjedomosti“ odgovarjajo „Pester Lloyd“, ki je pisal, da Avstro-Ogerska mora vsakako zahtevati kako odškodnino za **Srbijo**. Katkov list pravi, da bi to nasprotovalo zvezi treh cesarjev. Kar je ogerskim politikom ugodno, še zato ni ugodno za Avstro-Ogersko. Zategadelj pa tudi vodilni krogi avstrijske države drugače sodijo o teh stvareh. Ako v svetu avstroogerske države vlada zdrav državniški duh, tedaj mora gojiti dobre razmere z Rusijo. — Khevenhüller še ni odpotoval iz Belega grada v Niš, kakor se je poročalo, ampak je ostal Belem gradu, da se dogovarja z zastopniki družih držav, kaj storiti, da Bolgarijo in Srbijo prisili mirovati. Zastopniki velevlasti imeli so konferenco o tej zadevi. Kaj so sklenili, ni znano. Sicer vladni krogi v Srbiji vedno mirnejši postajajo. To baje zategadelj, ker Avstro-Ogerska, še bolj pa Rusija odločno delata na to, da Srbijo prisilita miro-

vati. Kralj bi tudi že rad mir, ker ve, da če sedanji položaj še dalje traja, da ga utegne narod vreči s prestola. Srbski državniki sicer še vedno poudarjajo status quo ante, a vedno manj odločno. Ko bi pa velevlasti se izrekle proti ohranjenju status quo ante, bi najbrž tudi Srbi hitro opustili to zahtevo. K vojni pa silijo nekateri častniki, zlasti glavni poveljnik general Horvatič, ki ima posebno velike misli o svojih vojaških zmožnostih.

Turčija prihaja do spoznanja, da je najbolje, ako se zaradi **Vzhodne Rumelije** sama s razume s knezom Aleksandrom in prizna personalno unijo. Na ta način upajo Turki izogniti se vojaške akciji, ki bi utegnila imeti še resne posledice.

Grki se še vedno pripravljajo za vojno. Te dni je Loydov parnik „Espero“ odpeljal na Grško 318 konj, katere je nakupila grška vlada na Ogerskem. Kakor se misli, skušali bodo Grki podpirati ustajo na Kreti.

Jedva je **konferenca** v Carigradu se razšla brez vsega uspeha, že se govori, da zopet začne svoje delo. Sedaj se je pa nadejati, da bodo njena posvetovanja imela več uspeha, ker se diplomati mislijo postaviti na praktičnejše stališče. Kakor se „Agence Havas“ poroča iz Carigrada, sta angleški zastopnik White in francoski veleposlanik Noalles teh mislij, da se mora dati prebivalstvu bolgarskega kako zadoščenje, drugi veleposlaniki pa tudi vedno bolj prihajajo k prepričanju, da se prejšnje stanje ne bode več dalo ustanoviti. Najbrž bodo diplomati že našli kako obliko, da se prizna zjedinenje Bolgarov.

Popolen izid **angleških** volitev še ni znan. Kolikor se sedaj ve, je voljenih 321 liberalcev, 248 konservativcev in 76 Parnelovcev. — Sedanja angleška vlada bode ostala še nadalje na krmilu. Poskusila bode skleniti zvezo z zmernimi liberalci, da se bode mogla ustavljati pretiranim zahtevam Ircev.

Italijani so v Massuahu prevzeli tudi civilno upravo. **Egiptovski** podkralj je baje zaradi tega jako nevoljen in je to naravnost naznanil sultanu. Vsa nevolja podkraljeva in sultanova najbrž ne bo spravila Italijanov iz Massuah. Ko so si ta kraj pridobili, ga bodo težko še kdaj dali iz rok. — Muktar paša, ki bi bil imel oditi za Wolfova kot turški komisar v Egipt, je zbolel. Kakor se sodi, je ta bolezen le izgovor, ker Turčija neče odposlati v Egipt komisarja. Turki so nevoljni na Angleže, ker jim delajo ovire na Balkanu in zaradi tega hočejo preprečiti uspeh misije Wolfove v Egiptu.

V **Sudanu** bili so zopet boji in sicer pri Ginnisu in Ambigolu. Arabci so bili na obeh krajih tepeni. Sedaj se jih je pa jako veliko zbralo pri Koši in se pripravljajo za nov napad.

Dopisi.

Iz Maribora 9. decembra. [Izvirni dopis.]

Tukajšnja Čitalnica imela je v nedeljo svoj občni zbor. Po nagovoru dosedanjega predsednika dr. Orozla so se prečitala običajna poročila, iz katerih smo posneli, da je Čitalnica v letu preteklem dosti dobro delovala, priredila mnogo zabav, pri katerih je posebno uspešno sodeloval naš mešani zbor. Po prečitanih poročilih bila je volitev novega odbora za 1886. l. Izvoljeni so: Predsednikom dr. Vipavec, tajnikom dr. Rudolf, blagajnikom Josip Rapoc. Odborniki: dr. Sernec, dr. Mlakar, Doleneč, dr. Glančnik, dr. Pekolj in Majcen. Pregledovalcema računov izvolila sta se per acclamationem dr. Lešnik in prof. Brelich.

Pri zadnji točki „posamični nasveti“ poprijel je gosp. Doleneč besedo in razvijal potrebo, da bi društvo dobilo in se premestilo v večje prostore. O tem pričela se je debata, pri kateri je dr. Sernec, kazoč na Rudolfovo, Ptuj, Ljubljano, kjer so si narodnjaki zgradili in priredili „Narodne domove“ ali je pa še snujejo, navzočnim priporočal, da bi se tudi v Mariboru začelo misliti na lastni „Narodni dom“, ki bi bil gotovo zavetišče društvu in v korist tudi zanamcem.

Ideja „Narodnega doma“ v Mariboru je jako srečna, kajti Čitalnica morala je in mora še, sedaj tu, sedaj tam iskati si nove strehe, večkrat morala se je zadovoljevati z neprimernimi prostori in večno preseljevanje po raznih hišah in ulicah uplivalo je jako neugodno na društveni razvoj in napredek. Da se ustanovi „Narodni dom“, potem bode društvo stalneje in pridobilo si bode mnogo udov, vsaj je v Mariboru jako veliko in to izredno odlične slovenske inteligencije, v njej pa odličnjakov, ki pripadajo mej prve in najstarejše slovenske rodoljube.

„Narodni dom“ v Mariboru je po mojem mnenju le vprašanje časa. Inteligencija bode v njem imela svoje ognjišče in uplivala bode s tem na socialno življenje. S tem pa še ne bode odpravljen drug nedostatek, ki zahteva vse naše pozornosti. Kdor pozna Mariborsko življenje, vé dobro, da je jako mnogo slovenskih obrtnikov in delavcev v Ma-

riboru, ki nima nobenega središča, nobene prilike izobraževati se, ki se nam polagoma odtujujejo in pomnožujejo vrste naših nasprotnikov. Te raztresene člane naroda moral bi kdo zbrati v narodno društvo, naj bi mu bilo ime „Delavsko društvo“, „Obrtno društvo“, „Sloga“ ali kakor koli. Z ustanovo takega narodnega društva v Mariboru pridobil bi si velike zasluge za narod. Narodnjaki naj te ideje ne utaknejo za zrcalo. Jaz sem jo sprožil, kdo spretniji naj se je poprime ter jo dovrši.

Iz Postojine 8. decembra. [Izv. dopis.] Prerano umrlo mater Lavrenčičevo že dolgo pokriva hladna gomila — a delo usmiljenja, pričeto od njenih blagodarov, razcvita se vedno bolj in bolj. Imela je namreč blaga pokojnica lepo navado, vsako leto — seveda s pomočjo še drugih dobrotnikov in dobrotnic — prirejati „tom bolo“, katere dohodek bil je namenjen za obleko revnim šolarjem. Po njeni smrti prevzeli sta to delo usmiljenja nje vredna hčerka, gospa Josipina Kraigher-jeva in gospa nadžupanja Josipina Vičič-eva, katerih usmiljeni srci Postojinski reveži dobro poznajo. Tudi letos nabirali sta ti dve gospé mile darove in dobitke za tombolo, katera se je vršila v dan 22. novembra. Čistega dohodka nabralo se je ravno 100 gld. in drugih 100 gl. darovale so pa gospe Postojinske, katere so pri tacih in enakih prilikah res velikodušne. Dan sv. Miklavža bil je določen za razdelitev obleke in sicer v šolskem poslopju. Razen šolske mladine prišlo je mnogo odlične gospode in drugega občinstva gledat dobrodelno svečanost. Vsakdo moral je res strmeti, ko je ustopil v razred dekliške šole, kjer se je vršila svečanost. Po mizah bila je razložena obleka za 52 otrok, v jerskih pa zavitki, napolnjeni z figami, rožiči, orehi itd. Pred srednjo mizo stalo je pa lepo „božično drevo“, okrašeno s sladčicami, pozlačenimi orehi, figami, jabolki, pomarančami, z raznimi cveticami itd. Po vejah gorelo pa 124 svečic. Za to prekrasno odičeno drevo gre pa vsa zahvala in zasluga gospici Amaliji in Tončki Vičič-evi. Svečanost otvorili so šolski otroci sami. Zapeli so pod vodstvom g. šolskega voditelja, strokovnjaka v pevovodstvu, venec slovenskih šolskih pesnij, ki so poslušalcem tako milo donele na uho, da so bili vsi zavzeti. Po končanem petji nastopi naš g. dekan, znan dobrotnik mladine, prijatelj ljudske šole in podpornik učiteljstva. Nenavadna radost brala se mu je na obrazu, razlagajočemu otrokom pomen svečanosti. V imenu šolske mladine zahvali se najgloblje zgoraj omenjenima gospama in vsem drugim dobrotnikom in dobrotnicam, ki so pripomogli k temu činu usmiljenja, zagotavlja jim stotero povračilo od Onega, kateri „Male k sebi kliče“. Potem prične razdelitev obleke. Vsakdo dobil je lepo, močno in gorko obleko in po vrhu pa še zavitek, poln raznih sladčic. Po razdelitvi obrale so naše blagosrčne gospe božično drevo ter razdelile vse mej druge navzoče šolske otroke — in tako ostal bode dan sv. Miklavža pri naši šolski mladini v blagem spominu.

Ker imam že pero pomočeno, naj povem še, da se je pred kratkim vršila pri nas volitev treh udov v krajni šolski svet. Izžrebani bili so trije udje, kateri narodnim učiteljem neso bili posebno prijazni, na njihovo mesto pa so bili izvoljeni trije narodnjaki in prijatelji šole, katerim je na srce, da bi se razširila dekliška šola in zidalo novo šolsko poslopje.

Vedno deževno vreme na šolske otroke prav slabo upliva. Navstal je mej njimi „oslovski kašelj“, kateri se tako širi, da je že do 50 otrok bolnih, kar pouk v šoli jako ovira. Bog daj, da bi se kmalu na bolje obrnilo!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je v svojem imenu, v imenu cesarice in cesarjeviča Rudolfa 3000 gld. za ranjene Srbe in Bolgare.

— (Umrli) je v 7. dan t. m. gosp. Martin Kramberger, župnik v Artičah, za vnetjem pluć. R. I. P.!

— (Umrli) je v 4. dan t. m. v Temešvaru major-auditor g. Friderik Pogačnik, rodom Tržičan, za plućnico. Pokojnik bil je pri svojih kolegih in znancih jako priljubljen in marsikdo bode obžaloval njegovo prerano smrt. Lahka mu tuja zemlja!

— (Baron Apfaltrern in resnica.) V včerajšnji seji deželnega zbora kranjskega čutil je baron Apfaltrern zopet potrebo, znositi se nad slovenskim mestnim odborom Ljubljanskim, ki je bil tako predrzen, da je račun mestnega posojila pred-

ložil le v slovenskem jeziku; znositi se nad Celjsko posojilnico, ki baje ni „vertrauenswürdig“, da je dobila hranilno ulogo od Ljubljanskega mesta in konečno nad občinami, ki imajo same pijavke za župane in strašansko tratijo z občinskimi denarji. Odgovorili so mu dr. Vošnjak, Kersnik in dr. Bleiweis, ter dokazali, da je temu kavalirju za vse drugo bolj mari, nego za resnico in da je vse njegovo govoričenje bilo le zgolj sumničenje in obrekovanje. G. baronu Apfaltrernu svetujemo, da se ne da v prihodnje zopet na led speljati od Deschmana, kateri je, kakor se nam poroča, v nemškem klubu dve uri peroriral, dokler ni Apfaltrern prevzel naloge, napadati slovenske zastope in zavode. Toda nakopal si je tako blamažo, da si bode menda drugokrat dobro premislil, predno bode Deschmanu na ljubo zopet moral poslušati in mirno v žep utikati očitanja neresničnosti in sumničenja, kar se slabo ujema s kavalirsko častjo, na katero se g. baron rad sklicuje.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v petek 11. dan decembra 1885. leta ob 8. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila prvosedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročila: a) o prošnji za prenaredbo zakona o vojaški taksi; b) o Anton Podkrajškove vdove Uršule prošnji za penzijo. III. Stavbinskega odseka poročilo o Ivana Goljaša prošnji za določitev stavbinskih črt pri prosilčevi hiši na sv. Petra cesti. IV. Klavničnega ravnateljstva poročilo o dovoljenji brezplačne kurjave nadzorniku in oskrbniku mestne klavnice. V. Šolskega odseka poročila: a) o vis. c. kr. deželnega šolskega sveta dopisu gledé slovenščine v tukajšnjih nemških ljudskih šolah; b) o oddaji službe slugelaboranta na tukajšnji c. kr. veliki realki. — Tajna seja.

— (Iz Šent Vida nad Vipavo) došla je deputacija štirih gospodov v Ljubljano in bila danes pri deželnem predsedniku baronu Winklerju, pri deželnem glavarju grofu Thurnu in pri knezoškofu dr. Misiji, katerim je povedala svoje pritožbe zaradi krivične razdelitve denarja, podarjenega v pomoč po vodi poškodovanim prebivalcem.

— (Nezgode.) Včeraj zvečer ob 1/2 7. uri povozil je neznan fijaker gospo baronico Lazzarinijevo, mater barona Henrika Lazzarinija, graščaka v Smeledniku, ko je prisel iz Židovske steze hotela preko Gosposkih ulic na desno stran. Fijakar ni imel svetilnice prižgane in oldirjal je hitro zapazivši nesrečo. Gospa baronica je težko poškodovana na obrazu, gorenji zobje se jedva še drže čeljustij, obleka bila je vsa zamazana in razdrapana. Neki posestnik iz Krakova prinesel je baronico v njeno stanovanje, kjer leži v nezvesti. Zdravniki izrekli so se, da so se najbrže pretresli možgani, kar bi bilo jako nevarno za življenje že zelo priletne gospe. Treba več previdnosti in nikakor bi se ne smelo tako hitro voziti po mestu, posebno ne ob slabem vremenu, kajti v malo dneh je to že drugi slučaj. Treba pa tudi strožjega nadziranja. — Železniški vlak povozil je blizu Zagorja krovca Janeza Kristana iz Žirov, da je takoj mrtev obležal.

— (Vreme) Včeraj dobili smo prvi, nekoliko centimetrov debel sneg, danes pa so privikrat okna zamrznila. Sneg še vedno naletava. Hujše pa je vreme na Notranjskem, kjer so že sedaj precejšnji zameti. Današnji brzovlak imel je jedno uro zumude. Gospod, ki se je danes iz Postojine pripeljal, pravil nam je, da je bilo ondu tako hudo vreme, da ne bi hotel še tako daleč voziti se, kakor je iz Postojine na kolodvor.

— („Ljubljansk pohajkovelec“) nam piše: Nedavno stal sem pred „Slonovo kavarno“ in vlek na uho, kako so se pogovarjali postreščeki. Čul sem sledečo povest: Kočevce, ki je bil odpotoval v Ameriko sreče iskat, pisal je pred par meseci svoji ženi domov, da se mu slabo godi, naj mu torej pošlje denarja, da bode mogel nazaj, če ga hoče še kdaj videti. Ženka proda hitro konja za 120 gld. in prihiti v Ljubljano z denarjem. Ker je čula, da ima g. R. prekmorske zveze, poprosi ga, naj bi on denar odposlal. R. jej obljubi in Kočevka mu odšteje denar ter olajšanega srca odide domov. Ko preteče mesec dnij, a moža še ni iz Amerike, gre žena zopet v Ljubljano in vpraša g. R., je li denar odposlal. „Seveda“, odvrne R., „to pa ne gre tako hitro, Amerika je daleč, mož bo že prišel“. Žena se da potolažiti, odpotuje domov, a zopet par tednov preteče in ni niti pisma, niti moža, vzame zopet pot pod noge in prisel v Ljubljano, vpraša zopet g. R., kako in kaj? Odpravili so jo zopet z raznimi

izgovori. Tako je uboga ženica še četrtnkrat morala v Ljubljano, odpravili so jo tudi takrat precej trdo. V svoji stiski potoži uboga Kočevka svoje sitnosti svojemu sorodniku, postreščeku v Ljubljani. Slednji je stvar takoj rezko poprijel. Gre h g. R. in zahteva, naj se mu pokaže „recepis“, da so se denarji odposlali. Ko se mu odvrne, da je „recepis“ založen, zahteva, naj se mu pokaže, je li rečenih 120 gld. v knjigah zabeleženih. Ko pa tudi v knjigah ni bilo ničesar, zahteva postrešček jodločno denar nazaj. In dobil ga je. R. se je naposled, ko ni bilo drugega izgovora, opravičeval s tem, da je bil naslov zgubil in da torej ni vedel, kam bi denar odposlal. — Kočevka je vesela odšla domov. Je li denar odposlala v Ameriko in kako se je mej tem možu godilo, tega nesem slišal. Kdor hoče o tem kaj več poizvedeti, naj vpraša dotičnega postreščeka, če se ne motim, ima št. 22.

— (Iz pred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Včeraj bile so pred porotnim sodiščem tri obravnave, pod predsedstvom deželne sodnije predsednika g. Kočevar-ja. Porotniki (načelnik g. Viktor Recher) spoznali so vse tri zatožence jednoglasno krivimi in sodišče je obsodilo: Jošta Česna zaradi hudodelstva uboja na štiri leta teške ječe; Zupančiča Ivana zaradi hudodelstva posilstva na pet let teške ječe in Katro Petrin zaradi hudodelstva otročjega umora na šest let teške ječe, pri vseh poostreno s postom, tamnico in trdim ležiščem.

— (Včerajšnji mesečni somenj) bil je slabo obiskan, Saj pa tudi ni bilo drugače pričakovati, ker je celi dan deževalo in snežilo. Živne priglasilo se je 740 glav in sicer: 134 konj, 274 volov, 280 krav in 52 telet. Prašičev pripeljalo se je nad 130, cena bila je 16—17 novcev stari funt.

— (Učiteljsko društvo za Sežanski šolski okraj) bode zborovalo v dan 17. decembra t. l. ob 9 1/2 uri dopoldne v Nabrežini. Dnevni red: 1. Uk: kritika. 2. Verif. zap. sled. zbor. 3. O petji v narodnej šoli. 4. Sarkastično-ironična razprava. 5. Pevske vaje. 6. Razni nasveti. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Mestno županstvo v Višnjigori) naznanja, da somenj v Višnjigori ne bode v 14. dan decembra, ampak v ponedeljek 21. decembra.

— (Vabilo) k dramatičnej predstavi, katero napravi Kamniška čitalnica v nedeljo dne 13. decembra 1885. Mlinar in njegova hči. Žaloigra v 5 dejanjih, po E. Raupachu poslovenil F. Malavašič. Loterija z mnogimi lepimi dobitki. Potem prosta zabava. Ustopnina za ude 10 kr., za neude 30 kr., z družino 60 kr. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej predstavi prav uljudno vabi odbor.

— (Vabilo.) P. n. gg. društvenike bralnega društva „Sloga“ v Šent Vidu nad Vipavo se najuljudneje vabi k občenemu zboru dne 13. t. m. t. j. prihodnjo nedeljo takoj po litanijah popoldne. Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Volitev pregledovalcev računov. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamezni predlogi. V Šent Vidu dne 8. decembra 1885. Odbor.

— (Razpisane učiteljske službe:) Služba učitelja na jednorazrednici v Dragi na Kočevskem. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 4. januarja 1886. — Na četrto razredni deški šoli v Škofjiloki služba tretjega učitelja s 500 gld. na leto, eventualno služba 4. učitelja s 400 gld. na leto. Prošnje do 3. januarja. — Služba drugega učitelja na trirazrednici v Dobropolji. Plača 450 gld. Prošnje do 5. januarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 10. decembra. Po izjavah Karavelova, ki se je semkaj povrnil, je položaj mnogo mirnejši. Posledica premirju in miru samemu bode Bolgarov združenje, katero bodo naposled vlasti eventualno z omejitvami pripoznale.

Atene 10. decembra. Zbornici predložila se je kreditna predloga 100 milijonov za vojsko in pomorstvo.

Dunaj 9. dec. „Politische Correspondenz“ poroča iz Belega grada: Zagotavlja se, da je srska vlada sklenila, da ora ne prične ofenzive, ko bi se tudi pogajanje o premirju razbilo, ker hoče spoštovati voljo velevlastij.

Dunaj 9. decembra. Včeraj zvečer na Arlski železnici blizu Bludenza dva poštna vlaka trčila. Dva sprevodnika takoj mrtva, dva potovalca težko ranjena.

Razne vesti.

* (Zgorel) je preteklo nedeljo zvečer bivši belgijski glavni konzul Renkin na Dunaji. Ko je hotel iti spat, je po neprevidnosti prišel preblizu luči, obleka se je vnela in bil je takoj ves v ognju. Prenesli so ga v Billrothovo vodno postelj, v kateri je po groznih bolečinah v ponedeljek umrl. Bil je 73 let star.

Poslano.

Za našo mladino. „Leipziger Bürger Zeitung“ s 25. dne novembra 1885 prinaša sledeči zanimivi članek: „Najboljše božično darilo za otroke vsake starosti, zlasti za dečke je Richter-jeva „patentovana kamnograditeljska omarica“ („Patent Steinbaukasten“). Dobivajo se v vseh prodajalnicah igrač in imajo to prednost pred lesenimi takimi omaricami, da so jako trajne; kamni se dobivajo v treh barvah in zgradba dobiva vsled tega jako naraven in živ kolorit. Barve neso strupene in se kamni lahko čedijo z milom, tako da ima otrok vedno čedne kamne. Otrokom je to jako prijetna zabava, ki tudi bistri duh, priložene graditeljske priloge izdelal je nek arhitekt tako natančno, da v največ slučajih otrok sam po njih sestavi zgradbo; težje izvršitve trebajo precej bistroumnosti in otrok ima več ur ž njimi opraviti. Posebno je priporočati bolehnim otrokom, ki morajo ostajati v sobi. S to igro se navadijo potrpežljivosti in ljudem napravljajo manj sitnosti. Razen tega imajo Richter-jeve patentovane kamnograditeljske omarice to prednost, da se igrača lahko vsako leto popolni. Ako kupiš letos petletnemu dečku tako omarico za 2 marki, lahko kupiš drugo leto, ko si je otrok že popolnem priučil vso snov, dopolnilno omarico, in tako se nabere s časoma toliko gradiva, da se lahko gradi največkratne zgradbe. Za otroke je le najboljše dosti dobro“ in patentovane graditeljske omarice so najboljše igrača, tedaj jih kupujte za božična darila.“ (726)

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. dec.	7. jutraj	729.52 mm.	—10.4° C	sl. zah.	dež.	25.00 mm.
	2. pop.	736.24 mm.	0.8° C	m. svz.	snež.	dežja in snega.
	9. zvečer	736.74 mm.	—2.6° C	m. svz.	snež.	

Srednja temperatura — 3.6°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 60	kr.
Srebrna renta	83	—	—
Zlata renta	109	—	—
5% marena renta	99	85	—
Akcije narodne banke	874	—	—
Kreditne akcije	291	40	—
London	125	70	—
Srebro	—	—	—
Napol	9	98	—
C. kr. cekini	5	98	—
Nemške marke	61	80	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 127	75
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 169	40
Ogrska zlata renta 4%	98	75	—
„papirna renta 5%	90	15	—
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	50	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100	gld. 179	75
Rudolfove srečke	10	18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	100	—
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	196	25	—

Patentovane kamnograditeljske omarice

dobé se v vseh prodajalnicah po 70 kr. in višje. Kdor kaj več želi izvedeti o važnej dopolnilnej sistemih teh kamnograditeljskih omaric, naj zahteva z dopisnico od F. AD. RICHTER & Cie., c. kr. priv. tovarna kamnograditeljskih omaric, na Dunaji, l., Nibelungengasse 4, novi bogato ilustrovani cenilnik, ki se pošlje zastopni in franko.

Med. univ. dr. Julij Schuster,

ženski in otroški zdravnik,

se usoja naznanjati svojim klijentom, da ordinuje od sedaj samo popoldne od 2. do 4. ure v svojem stanovanju (728—1)

v Židovskih ulicah št. 5.

Čujte in čudite se!

12.500 kosov

ogrinal za dame,

popolnem zadosti velika tudi za največjo damo, v vseh modnih barvah, rujavih, sivih, črnih, rdečih, modrih, belih, škotskih in turških itd., prodaja se po

goldinar 1 goldinar

komad proti poštnemu povzetju, da se izprazni prostori.

Exporthaus „Zur Austria“, Wien,

Oberdöbling, Mariengasse 31. (727—1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Važno

za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelnaste, krvične, slabotne, bledične in krvi- revne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673—5)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Konkurenca

slepariji s konjskimi žebrakami!

Že 87 let obstoječa

C. kr. deželno privilegovana

tovarna za žebrake in koce

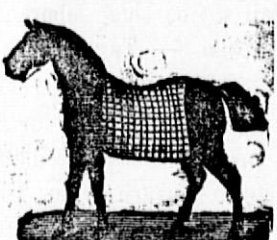
poprej (729—1)

Lichtenauer-ja udove in sinov

razpošilja po svoji Dunajski zalogi

KONJSKIH ŽEBRAK

190 ctm. dolgih in 130 cm. širokih, nepokončljive baže, temne barve, z živejšimi krajci,

gld. 1.60

z zavijanjem vred.

Kdor jih vzame 10, dobi jedno po vrhu, ali se mu pa cena za 10% zniža.

Samo zaradi velikanske izdeljave in razprodaje smo v stanu žebrake take nenavadne velikosti in odlične baže tako ceno prodajati. Na stotine pohvalnih pisem je vsakemu na ogled.

Razpošilja se po poštnem povzetju. Neugajajoče blago se brez ugovora nazaj vzame.

Dobro naj se pazi na naslov:

Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage,

Wien, l., Rothenthurmstrasse 14.

Svarilo!

Vsacega svarimo pred kupovanjem od tacihi firm, ki se bojé javno podpisati svoje ime in neopravičeno posnemajo našo anonco.

!!Previdnost je potrebna!!

8. decembra.
Pri Stearns: Pléman z Dunaja.
— Kamper iz Budimpešte. — Wolf z Dunaja.
Pri Malin: Schulte z Dunaja.
— Ranzinger iz Kočevja. — Möller z Dunaja. — Polak iz Gradca.
Kraus z Dunaja. — Baum iz Trsta.
Stern z Dunaja. — Blasche iz Gorice.
Pri cesarji avstrijskem: Mayer, Dolzan iz Kranja.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

prilporeda po nižej ceni
v Ljubljani.

Erven Lucas Bols, c. k. dvorni zalagatelj, k. nizozem. dvorni zalagatelj,

ustanovljeno leta 1575,

katerih specialitete:

Amsterdam,

Curacao - Anisette, se dobi v prvih prodajalnicah v (Curacao-sko aniško žganje) deželi. (534-12)

Ako so organi preživljenja in sojenja nepoškodovani, pa smo lahko brez skrbi; ako pa neso, je prijetno in korenito uplivajoče sredstvo, da se zopet ozdravimo — rabljenje Ivana Hoffa sladnega zdravilnega živila.

Glavno tovarniško podjetje za Avstro-Ogersko c. kr. dvornega založnika skoro vseh evropskih vladarjev, gospoda

Ivana Hoffa v Berlinn in na Dunaji,

c. kr. svetnika, imejtelja zlatega križca za zasluge s krono, viteza visocih pruskih in nemških redov, izumitelja in jedini izdelovatelj Ivana Hoffa sladnega izvlečka, dvornega založnika skoro vseh knezov evropskih, Dunaj, tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2; tovarniška zaloga in pisarna: Graben, Bräunerstrasse 8.

Izmej tisoč že objavljenih priznanih pisem objavimo sledeča: Pravosodni minister gospod Leuning v Kodanji konstatuje, da je rabil Hoffove sladne izdelke z dobrim vspehom. Zdravnika vojaške bolnice na Dunaji, gospod nadštabi zdravnik dr. Loeff in gospod štabi zdravnik dr. Porias, sta se izrekla o uplivi Hoffa sladnih izdelkov in konstatovala, da je Hoffovo zdravilno pivo iz sladnega izvlečka bolehaločim za kroničnimi prsnimi boleznimi jako zdravilno, ravno tako tudi sladna čokolada. V 40 letih dobil je izumitelj 63 odlikovanj. Sladni izdelki so splošno potrebni in zatore razširjeni v 27.000 prodajalnicah po celi zemlji. Za vse bolnike je to dovolj dokaz, da se obrnejo po preskušanih sladnih izdelkih.

Izrek ozdravljenega: „Zahvaljujem se svojemu zdravniku, da mi je priporočil pravo sredstvo, da sem ozdravel mučne bolezni.“

Novo! Berlin, dne 30. aprila 1885. Gartenstrasse 2. Odkar sem na predpis zdravnika, kateremu sem jako hvalečna, da mi je priporočil pravo sredstvo, poleg njegovega zdravljenja in drugih naredb rabila Vaše izvrstne sladne izdelke (Vaše zdravilno pivo s sladno čokolado) proti bledici in pomanjkanju slasti do jedi, čutim se mnogo boljše in trdnjšo, tako da se nadejam, da popolnem ozdravim in Vas v ta namen prosim, da mi še pošljete 20 steklenic zdravilnega piva iz sladnega izvlečka.

Klara Fischer, učiteljica.

Vaše blagorodje! Plana, 12. maja 1885.

Pošljite mi 6 steklenic Vašega zdravilnega piva iz sladnega izvlečka*) z vračajočo pošto proti poštnemu povzetju.

Z velespoštovanjem

Fr. Dvorak, prakt. zdravnik v Planu na Lucnie, na Fran Josipovej železnici.

*) Opomba. To zdravilno pivo iz sladnega izvlečka je bilo 63krat odlikovano zaradi njegove zdravilne moči.

Levov, 19. marca 1884. Že več let bolehaloč za pomanjkanjem krvi in zlato žilo, rabim Vaše sladne zdravilne izdelke z najboljšim vspehom. (Nadaljna naročitev.)

Rudolf Schaller, c. kr. vojaški rač. oficijal.

Kašljanje in bolečine v želodci.

Moja presrečna zahvala za Vaše izvrstno izumljenje zdravilnih in slez raztapljajočih sladnih bonbonov in koncentrovanega sladnega izvlečka. Le s porabo pristnih Ivana Hoffa sladnih bonbonov in pristnega koncentrovanega sladnega izvlečka znebil sem se dve leti me nadlegujočega kašlja in ž njim združene hripavosti ter bolezni v prsih. Priporočam slednemu, kdor hoče ozdraviti, priznane sladne izdelke Ivana Hoffa. Prosim, pošljite mi 13 steklenic sladnega piva in 2 zavitka bonbonov zaradi rabata.

Josip Cshetlov, konfekcijonar, Rothenthurmstrasse 39, Dunaj. 692—3)

Prvi pristni slez raztapljajoči sladni bonboni za prsi so v modrem papirju.

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. Pristni sladni izdelki Ivana Hoffa morajo imeti varstveno znamko (podoba izumitelja Ivana Hoffa in podpis Ivana Hoffa).

Cene na Dunaji: Zdravilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in steklenicami): 6 steklenic gld. 3.82, 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovan sladni izvleček: 1 flacon gld. 1.12, pol flacona 70 kr. — Sladna čokolada: pol kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60. — Sladni bonboni v zavitkih à 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — Manj kot za 2 gld. se ne pošlje.

Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblašene z litografovanim barvastim plakatom.

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Josip Dolenc. V Postojni: Doxat & Dietrich. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsperger. V Rudolfovem: Dominik Rizoli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofijska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celju: Marek, Kupferschmidt, lekarja, J. Matič. V Reki: N. Pavačić, F. Jechel, G. Čatti, lekarji. V Celoveci: W. Thurmwald, lekar. V Mariboru: F. P. Hlašek. V Ptui: J. Kasimir. V Pulji: G. B. Wassermann, lekar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto, Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekar. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarja, R. Canavall. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.